

פרשת פינחס תשס"ח גיליון מס' 123

מאת שמואל בן חמו

לקבלת מאמרים חדשים יש לשלוח

EMAIL ל- parashathamikdash@gmail.com

לקריאת מאמרים נוספים: www.OTZMA1.BLOGSPOT.com

מנוי דרך פקס, תרומות והקדשות: 02-6246461

קרבן התמיד כמבחן מנהיגות

למה נסמכה פרשת הקרבת קרבן התמיד למינוי יהושע בן נון, במקום משה רבנו?

איך לאחד את העם בימינו ולזכות במנהיג ראוי?

ראינו שיש קשר ברור בין קרבן התמיד ובין תפקיד המנהיג של עם ישראל, שניהם מאחדים את העם.

פרטי ההלכות של קרבן התמיד מבטאים את אחדות העם. התורה מצווה אותנו להביא את קרבן התמיד, כמו שהקריבו אותו בהר סיני. כמו שכתוב: **תָּמִיד--הָעֹשֶׂה, בְּיַד סִינִי, לְרִיחַ נִיחַיִם** (במדבר כח,ו). רש"י מפרש, שבהר סיני, לראשונה אספו את דם הקרבן בכלי מיוחד. ה"שם משמואל" מפרש את דברי רש"י הסתומים ואומר שהדם הנאסף בקערה מסמל את האחדות. לפני שחיטת הבהמה, הדם זורם בגופה ללא הפסקה, זה סימן של פיזור. לעומת זאת, לאחר השחיטה, הכהן אוסף את דם הקרבן בקערה אחת. איסוף הדם במקום אחד ללא תנועה, מראה על אחדות.

מטרת הקרבנות היא, לאחד את עם ישראל כדי להתקרב להקב"ה. לכן בזמן הרגלים, גזרו חכמים שעם הארץ אינו מטמא. בנוסף, אם רוב עם ישראל טמאי מת, אז ניתן להקריב קרבנות ציבור בטומאה: "טומאה דחוויה בציבור" (עיין משנה תורה הל' ביאת המקדש פרק ד, הל יג). האחדות חשובה מעל הכל, לכן מנהיג עם ישראל נבחן על זה.

היום בארץ ישראל, העם מורכב מהרבה קבוצות: דתיים, חילוניים, חרדיים, אשכנזים, ספרדים, עולים חדשים וכו'. תפקיד המנהיג להשתמש בייחודיות של כל קבוצה וקבוצה למען הכלל ולכוון למטרה אחת.

הדבר העיקרי, המאחד את עם ישראל הינו הקרבת קרבנות התמיד. זו הסיבה שהמוסלמים והנוצרים מתנגדים לשליטתנו על הר הבית. כאשר עם ישראל במצוות ה', שום דבר יכול לעמוד בדרכו. כך היה במהלך מלחמת ששת הימים. במלחמת הלבנון השנייה, עם ישראל היה מאוחד ורצה לחסל לתמיד את איום החיזבוללה. אבל המנהיגים הלא ראויים של היום, לא עמדו בלחץ ולא עשו את המוטל עליהם.

למרות התבוסה בלבנון, הם מתגאים בעסקת חילופי השבויים. מן הראוי היה לבצע את העסקה הזאת רחוק מעיני המצלמות. הרי אין מתגאים בתבוסה.

לצערנו המנהיגים הפוליטיים של היום, דואגים לעצמם ולקרוביהם במקום לדאוג לעם ישראל.

עלינו ללמוד מאברהם אבינו וממשה רבנו שיצאו למלחמת חורמה על חטיפת לוט או שפחה. כל עוד ידברו על ויתורים על ירושלים או על הר הבית ח"ו, המנהיגות הישראלית תתפורר. **קרבן התמיד הינו מבחן מנהיגות לכל מי שמתיימר להנהיג את ישראל. כאשר סדר היום הלאומי יעסוק במציאת פתרונות לחידוש הקרבת קרבן התמיד בהר הבית, אז עם ישראל יהיה מאוחד ויזכה להיות מונהג על ידי מנהיג ראוי בב"א.**

הגיליון מוקדש לרפואתו השלמה של אפרים בן גיטל

תגובות ומנויים לשלוח לשמואל בן חמו: parashathamikdash@gmail.com

בפרשת פינחס, משה רבנו מבין שהגזרה לא בטלה. הוא לא יורשה להיכנס לארץ ישראל. לכן הדאגה הראשונה שלו היא למנות מחליף ראוי שינהיג במקומו, את בני ישראל לקראת הכניסה לארץ. משה פונה להקב"ה בצורה שונה מהרגיל ודורש בתוקף מהקב"ה למלא את בקשתו, כמו שכתוב: **וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה, אֶל-ה' לֵאמֹר: יִפְקֹד ה', אֱלֹקֵי הָרִוּוּת לְכָל-**

בְּיַשָּׁר, אִישׁ, עַל-הָעֵדָה. (במדבר כז, טו-טז)

לאחר שהקב"ה נענה לבקשת משה רבנו במינוי יורשו, הקב"ה מצווה את עם ישראל להקריב את קרבן התמיד:

כבש אחד בבוקר וכבש אחד בצהריים.

כידוע, סמיכות פרשיות בתורה, באה להעביר מסר. רש"י מביא את דברי ה"ספרי" הנותן טעם על הקשר הקיים בין מינוי יהושע ובין קרבן התמיד.

"... אמר לו הקב"ה עד שאתה מצווה על בני, צוה את בני ישראל עלי" (רש"י כח,ב)

משה רבנו פוקד על הקב"ה, כביכול למנות יורש. הקב"ה עונה למשה רבנו, בציווי אחר- קרבנות התמיד. במילים אחרות, הקב"ה עונה למשה כך: אם אתה דואג לעם ישראל, פעל כדי שיקריבו את קרבן התמיד. מינוי מחליף הוא דבר שולי ביחס לעניין הקרבנות.

נראה לומר שמינוי יהושע במקום משה רבנו, פחות חשוב מהקרבת קרבן התמיד. הקב"ה רומז למשה רבנו ולעם ישראל עבור הדורות הבאים, שהקרבת הקרבנות התמיד הוא דבר חיוני לעם ישראל, לפני מינוי המנהיג.

תפקיד המנהיג לאחד את עם ישראל כדי למלא את רצון ה'. המנהיג צריך להתחשב בדעות השונות ולפעמים המנוגדות, של כל אחד מישראל.

יִפְקֹד ה', אֱלֹקֵי הָרִוּוּת לְכָל-בְּיַשָּׁר- רש"י לומד מפסוק זה, שהמנהיג צריך לפעול כמו הקב"ה.

הקב"ה יודע את המחשבות של כולנו. המנהיג אינו יודע זאת, אבל הוא צריך לסבול את הדעה של כל אחד ואחד.

המנהיג מצליח כאשר הוא מכוון את כולם לתכלית אחת ומחלק תפקידים שונים המותאמים לכוחות ולדעות של כל אחד ואחד.

גם קרבן התמיד מסמל את האחדות ולא את האחדות, של עם ישראל.

בעל ה"שם משמואל" מסביר למה דווקא הכבש נבחר כקרבן התמיד, ולא השור שהינו מכובד יותר.

על פי חז"ל, הכבשים מיוחדים בדבר אחד: הם משמיעים את אותו הקול.

כך לישראל יש ב אחד עבור בורא העולם. זהו עניין קרבן התמיד המאחד את עם ישראל לעבודת ה'. (שם משמואל

פינחס שנת תר"ע דף שנט).